

Ενεργειακή Φτώχεια, υπέρογκες αυξήσεις τιμών και καταστροφή του Περιβάλλοντος έφερε η Απελευθέρωση Ηλεκτρικής Ενέργειας

Ασαλουμίδης Κων/νος*
Πράσσοι Στέφανος*

Με οδηγίες της ΕΕ, συμμόρφωση των πολιτικών δυνάμεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ και αιτιολογία την Απελευθέρωση Ηλεκτρικής Ενέργειας και τον ανταγωνισμό που θα έφερναν φθηνότερες τιμές, καλύτερες υπηρεσίες και νέες θέσεις εργασίας, την τελευταία εικοσαετία έγιναν τεράστιες παρεμβάσεις στην παραγωγή, μεταφορά, διανομή και εμπορία της Η/Ε στη Χώρα μας. Αυτές οι παρεμβάσεις αντί για αυτά που υπόσχονταν έφεραν εκ διαμέτρου αντίθετα αποτελέσματα: Τεράστια αύξηση τιμών, ενεργειακή φτώχεια (700.000 νοικοκυριά αδυνατούν να πληρώσουν το λογαριασμό ρεύματος) και μείωση των θέσεων εργασίας. Παρότι έγιναν επενδύσεις άνω των 50 δις Ευρώ (επιδοτούμενες από την ΕΕ, τους πολίτες και τους καταναλωτές) και διπλασιάστηκε η εγκατεστημένη ισχύς στη Χώρα μας, κάνουμε 30% εισαγωγές ρεύματος και επί πλέον **κινδυνεύουμε, και αυτόν το Χειμώνα, από γενικευμένα Μπλακ άουτ λόγω έλλειψης Ηλεκτρικής Ενέργειας!**

Γιατί φτάσαμε ως εδώ; Ποιος κέρδισε και ποιος έχασε; Τι αλλαγές έγιναν στο νομοθετικό πλαίσιο; Τι ρόλο παίζει το μίγμα καυσίμου; Αντικαθιστούν οι ΑΠΕ το λιγνίτη και το Φυσικό Αέριο; Ποιος καταστρέφει το Περιβάλλον και τι μέτρα χρειάζονται για την προστασία του; Σε αυτά θα προσπαθήσουμε να δώσουμε τις δικές μας απαντήσεις μέσα από 3 άρθρα που θα καλύπτουν, κατά το δυνατόν, όλο το φάσμα της Ηλεκτρικής Ενέργειας.

Δεν θεωρούμε ότι είμαστε κάτοχοι της «απόλυτης αλήθειας», αντιθέτως θέτουμε τις απόψεις μας στο δημόσιο διάλογο επιδιώκοντας να υπάρξει αντίλογος αλλά και άλλες προτάσεις για ένα τεράστιο ζήτημα όπως είναι το δημόσιο αγαθό της Ηλεκτρικής Ενέργειας.

Το Ιστορικό της Απελευθέρωσης Ηλεκτρικής Ενέργειας στην Ελλάδα και η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ

Το πολιτικό πλαίσιο για την απελευθέρωση ενέργειας και την ιδιωτικοποίηση των κρατικών εταιρειών ενέργειας τέθηκε για πρώτη φορά από τη **συνθήκη του Μάαστριχτ** στα πλαίσια της απελευθέρωσης κλάδων της οικονομίας μεταξύ αυτών και της Ηλεκτρικής Ενέργειας (άρθρο 129 β). Με τη «**λευκή βίβλο**» το 1993 και τις αλληπάλληλες οδηγίες που εξέδωσε η ΕΕ, τα επόμενα χρόνια, εξειδικεύτηκαν όλα τα ζητήματα για να περάσουμε στην Απελευθέρωση που στην ουσία σήμαινε **το πέρασμα της ενέργειας στα χέρια των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων της Ευρώπης**. Τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια της Κέρκυρας και του Έσσεν το 1994 ενέκριναν 14 έργα προτεραιότητας για τις μεταφορές και 10 για τον τομέα της ενέργειας.

Στη Χώρα μας από το 1990 ακόμα ψηφίστηκε ο **νόμος 1914/90** που έδινε για πρώτη φορά το δικαίωμα στο Κεφάλαιο να κατασκευάσει μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής Ενέργειας αλλά τότε ήταν υποχρεωμένοι να πουλάνε το ρεύμα που παράγουν στη ΔΕΗ.

Η πρώτη διερεύνηση για ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ έγινε από την Κυβέρνηση του Κων/νου Μητσοτάκη την περίοδο 1990-93 αλλά σκόνταψε στα ιδιοκτησιακά, αφού στην περιουσία της ΔΕΗ ήταν επενδυμένα τα **αποθεματικά του ασφαλιστικού των εργαζομένων της ΔΕΗ**, οπότε έπρεπε πρώτα να λυθεί αυτό το ζήτημα και μετά να προχωρήσουν στην ιδιωτικοποίηση.

Η καταλήστευση των αποθεματικών του Ασφαλιστικού των εργαζομένων με τη συμμετοχή της ΓΕΝΟΠ και των άλλων εργοδοτικών συνδικάτων

Οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ είχαν ασφάλιση στον εργοδότη (ν 4491/1966). Δηλαδή ο εργοδότης που ήταν η ΔΕΗ παρακρατούσε από τους εργαζόμενους τις ασφαλιστικές εισφορές που τους αναλογούσαν με την υποχρέωση να τους καλύπτει τον κλάδο υγείας και τις συντάξεις. Τα λεφτά που περίσσευαν, και τότε ήταν πάρα πολλά λόγω μειωμένων δαπανών και ελάχιστων συνταξιούχων, τα έκανε επενδύσεις στην επιχείρηση. Έτσι οι εργαζόμενοι στην ουσία ήταν και συνιδιοκτήτες της ΔΕΗ.

Η τότε κυβέρνηση, Μητσοτάκη, ανέθεσε σε δυο αγγλικές εταιρείες (WYATT και PRUDENTIAL) την εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης που να δείχνουν το ύψος των ασφαλιστικών αποθεματικών των εργαζομένων της ΔΕΗ. Προς έκπληξη των κυβερνώντων η πρώτη αναλογιστική μελέτη έβγαλε ως αποθεματικά του ασφαλιστικού των εργαζομένων

1,2 τρις δραχμές και η δεύτερη που βγήκε το 1994, και πάρθηκε ως βάση, 3,2 τρις δραχμές. Αυτό ήταν για αυτούς ένα τεράστιο εμπόδιο γιατί το ποσό ήταν τεράστιο αλλά το κυριότερο πρόβλημα ήταν ότι αποτελούσαν περιουσία μέσα στην περιουσία της ΔΕΗ και ήταν αδύνατο να διαχωριστεί. Επίσης ο νόμος 4491 του 1966 (με τον οποίο δημιουργήθηκε το ασφαλιστικό της ΔΕΗ) προέβλεπε πως αν κάποτε αλλάξει ιδιοκτησιακό καθεστώς στη ΔΕΗ οι ασφαλισμένοι μπορούν να πάρουν όλα τα αποθεματικά (που θα υπήρχαν τότε) του ασφαλιστικού τους πίσω. Η αστική τάξη με τις κυβερνήσεις τους από τότε έψαχναν τον τρόπο να υπερβούν αυτό το εμπόδιο.

Το **ΠΑΣΟΚ** όταν ήρθε στην εξουσία έκανε τον **νόμο 2244/1994** που έδινε άδειες για κατασκευή μονάδων ηλεκτρικής ενέργειας τις οποίες επιδοτούσε κιάλας με 50% η ΕΕ.

Αυτή η επιδότηση απαγορευόταν για τη ΔΕΗ. Επίσης αυτός ο νόμος υποχρεώνει τη ΔΕΗ να αγοράζει το ρεύμα από τους ιδιώτες παραγωγούς σε εγγυημένες τιμές αλλά και να τους παραχωρεί δωρεάν τα δίκτυα.

Σταθμός στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ αλλά και στην **πλήρη ενσωμάτωση της ΓΕΝΟΠ** και της ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος της ΔΕΗ όπως εκφραζόταν τότε από τις παρατάξεις ΠΑΣΚΕ -ΔΑΚΕ- ΣΑΔ ήταν η ψήφιση του **Νόμου 2773/1999** από την κυβέρνηση του **ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ και τον ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ**. Τον καταψήφισε το ΚΚΕ. Ο νόμος έγινε για να ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία η Ευρωπαϊκή οδηγία 92 του 1996 που προέβλεπε την κατάργηση των κρατικών μονοπωλίων στην ηλεκτρική ενέργεια και τη δημιουργία μη κρατικών φορέων διαχείρισης των δικτύων μεταφοράς ρεύματος.

Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε αφού προηγήθηκε η πιο προδοτική για τους εργαζόμενους συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης, της ΔΕΗ και της ηγεσίας της ΓΕΝΟΠ. Η συμφωνία αυτή προέβλεπε ότι οι εργαζόμενοι, μέσω της ΓΕΝΟΠ που τους εκπροσωπεί, χαρίζουν την ασφαλιστική περιουσία τους στη ΔΕΗ με «αντιπαροχή» την κάλυψη των ασφαλιστικών τους ελλειμμάτων από το Κράτος. Δηλαδή το ποσό των ασφαλιστικών τους εισφορών που επικαιροποιήθηκε τότε και ήταν 4,8 τρις δραχμές θα αναγραφόταν απλά και από αυτό θα αφαιρούνταν κάθε φορά τα ποσά που χρειαζόταν για την κάλυψη των συντάξεων και του κλάδου υγείας αφού πλέον είχε αλλάξει και η σχέση εργαζομένου -συνταξιούχου και οι εισφορές δεν έφταναν. Δηλαδή το Ασφαλιστικό Ταμείο που δημιουργήθηκε με αυτόν το νόμο ήταν μείον 200δισ δραχμές το χρόνο από την αρχή αφού δεν μπήκε μέσα ούτε μια δραχμή παρά την ύπαρξη ασφαλιστικών αποθεματικών κοντά στα 5 τρις δραχμές!!!

Υπήρξαν ισχυρές αντιδράσεις από 8 μεγάλα σωματεία που κάλυπταν την συντριπτική

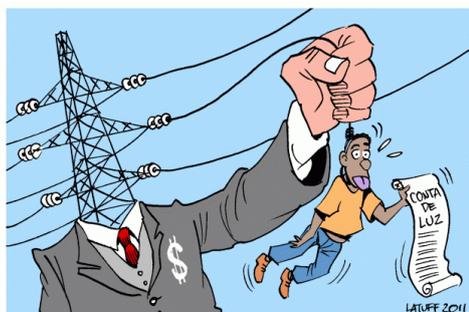
πλειοψηφία των εργαζομένων, μεταξύ αυτών και της ΕΤΕ/ΔΕΗ που αριθμούσε τότε **8.000 μέλη**. Όμως και αυτό άλλαξε με ένα πραξικόπημα της ηγεσίας της ΓΕΝΟΠ στην ΕΤΕ/ΔΕΗ η οποία ξαφνικά με έναν «μετανοημένο» υπέρ βρέθηκε να υποστηρίζει οριακά την συμφωνία.

Το κυριότερο όλων δεν ήταν τα κλεμμένα αποθεματικά αλλά αφού πλέον δεν υπήρχαν αποθεματικά εργαζόμενων στην περιουσία άνοιγε διάπλατα ο δρόμος για την μετοχοποίηση, την πλήρη ιδιωτικοποίηση, και τη διάλυση της ΔΕΗ με τη σύμφωνη μάλιστα γνώμη της ηγεσίας του Συνδικαλιστικού κινήματος.

Ο νόμος 2773/1999 προέβλεπε: Την μετοχοποίηση της ΔΕΗ, την μετατροπή της σε ανώνυμη εταιρεία, την δημιουργία Ανεξάρτητου Διαχειριστή Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΔΕΣΜΗΕ) και την αθρόα έκδοση αδειών για κατασκευή επιδοτούμενων μονάδων παραγωγής ρεύματος από ιδιώτες.

Η Απελευθέρωση ηλεκτρικής ενέργειας υπόσχεται ανταγωνισμό, χαμηλότερες τιμές Η/Ε, καλύτερη ποιότητα υπηρεσιών, νέες θέσεις εργασίας και καθαρότερο περιβάλλον.

Θα δούμε παρακάτω τι από όλα αυτά έγινε 20 χρόνια μετά αλλά προς το παρόν παρακολουθούμε να κατασπαράζουν μια δημόσια επιχείρηση που είχε 7,4 εκατομμύρια πελάτες και τζίρο 6 δις ευρώ ετησίως

Ακολούθησε η μετοχοποίηση του 49% της ΔΕΗ έναντι 600 δις δραχμών, ποσό που αντιστοιχεί στο 1/8 των καταγραμμένων, επικαιροποιημένων ασφαλιστικών αποθεματικών των εργαζομένων, που θυμίζουμε ότι ήταν 4,8 τρις δραχμές! Από τα 600 μόνο τα 150 δις δραχμές μπαίνουν στα ταμεία της ΔΕΗ για να γίνει «στάχτη» και το επιχείρημα των κυβερνητικών συνδικαλιστών της ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΣΑΔ ότι «η ΔΕΗ έπρεπε να

μπει στο χρηματιστήριο για να αντλήσει χρήματα για επενδύσεις». Η ΔΕΗ μόνο το 2004 είχε καθαρά κέρδη 600 δις. ευρώ όσο και το τίμημα του πουλήματος της μισής ΔΕΗ. Οι παραπάνω συνδικαλιστές γυρόφερναν στους εργασιακούς χώρους ως «ντίλερ» σε μια «αγωνιώδη προσπάθεια» να πείσουν τους εργαζόμενους να αγοράσουν μετοχές!!!

Στη συνέχεια με μια σειρά νόμους, τροποποιήσεις νόμων, προεδρικά διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις και ενσωματώσεις των οδηγιών της ΕΕ «μπήκε το νερό στο αυλάκι της ιδιωτικοποίησης». Η ΔΕΗ έγινε Α.Ε, απαγορεύτηκε να κατασκευάζει νέες μονάδες παρά μόνο

για αντικατάσταση παλιών, (συνήθως έκλεινε λιγνιτικές και άνοιγε φυσικού αερίου) «απελευθερώθηκαν» όλες οι λειτουργίες της, παραγωγή, μεταφορά, διανομή και πλέον μπορεί ο καθένας βιομήχανος να παράγει και να πουλάει ρεύμα.

Όμως αυτό έγινε με τέτοιο περίπλοκο τρόπο ώστε σε όλα τα παραπάνω να εμπλέκεται η ΔΕΗ, το κράτος και η ΕΕ ενισχύοντας με μυθικά ποσά τους ιδιώτες και επιβεβαιώνοντας το ρόλο τους ως «**συλλογικός καπιταλιστής**».

Ο «Πολιορκητικός κριός» για την άλωση της ηλεκτρικής ενέργειας είναι η αλλαγή του μίγματος καυσίμου κυρίως από τον άνθρακα στο φυσικό αέριο, στην αιολική ενέργεια και τα Φωτοβολταϊκά. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι **Το μίγμα καυσίμου που χρησιμοποιείται για την παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας δεν είναι ένα τεχνικό ζήτημα αλλά πρωτίστως πολιτικό και γεωπολιτικό.**

Ας δούμε όμως και δυο ακόμα σταθμούς στην πορεία της πλήρους παράδοσης της Ηλεκτρικής Ενέργειας στους ιδιώτες:

1) Με την οδηγία 77 του 2001 της ΕΕ αποφασίζεται να ενισχυθούν από τα κράτη με γενναίες επιδοτήσεις οι ΑΠΕ που θα γίνονται αυστηρά μόνο από ιδιώτες. Η χαρά του Ευρωπαϊκού Κεφαλαίου, Γερμανών, Γάλλων και Ισπανών κυρίως Βιομηχάνων που κατασκευάζουν χιλιάδες ανεμογεννήτριες και πάνελ φωτοβολταϊκών. Αλλά και οι ντόπιοι καπιταλιστές παίρνουν τον «όβολό τους» για την εγκατάσταση. Ο Ευρωπαϊκός καπιταλισμός παίρνει βαθιά ανάσα και γεμίζει άχρηστα παλιοσίδερα και καθρεφτάκια τα βουνά και τους κάμπους όλων των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο. Το 85% των εσόδων από την κατασκευή των ΑΠΕ πάει στο Ευρωπαϊκό κατασκευαστικό Κεφάλαιο. Ταυτόχρονα επιβάλλει μεγάλους δασμούς για αυτά που εισάγονται στην ΕΕ, κυρίως στα Κινέζικα.

Η ΕΕ είναι ενάντια στον «προστατευτισμό» των επιχειρήσεων;

Η Χώρα μας ακολουθεί τον κανόνα. Πάνω από 6.000 MW εγκατεστημένη ισχύς από ΑΠΕ (αιολική + Φωτοβολταϊκά) που δεν μπορεί να δώσει ούτε μια KW/h όταν τη χρειαστούμε. Οι ξένοι και έλληνες μεταπράτες κερδίζουν αμύθητα ποσά από τις ΑΠΕ αφού για εγκατάσταση 1 MW αιολικού η τιμή ξεπερνά το 1,5 πολλές φορές και τα 2 εκατομμύρια Ευρώ!

2) Σταθμός επίσης είναι η προσπάθεια ενσωμάτωσης της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 72 του 2009 που προβλέπει τη διάσπαση των κρατικών εταιρειών και τον ιδιοκτησιακό διαχωρισμό των δικτύων μεταφοράς και διανομής. **Η πλειοψηφία της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ, πριν ακόμα**

αποφασίσει η Κυβέρνηση και η ΔΕΗ, σε έκτακτο συνέδριο αποφασίζει με πλειοψηφία την διάσπαση τριχοτόμηση της ΔΕΗ που όπως φάνηκε ολοκάθαρα πλέον ήταν απαραίτητη για την πλήρη ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ.

Στο συνέδριο της ΓΕΝΟΠ υπέρ της απόφασης για τριχοτόμηση ψηφίζουν η ΠΑΣΚΕ με πρόεδρο τον Νίκο Φωτόπουλο, η ΣΑΔ παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ και η μισή ΔΑΚΕ. **Η άλλη μισή ΔΑΚΕ ψηφίζει κατά, η ΠΑΣΚΕ έχει κάποιες διαρροές αλλά η παράταξη του «αριστερού» ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζει ενωμένη υπέρ της διάλυσης!!!** Σε ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας περίπου ένα χρόνο αργότερα η τότε κυβέρνηση των Κουίσλιγκ, «υλοποιώντας την απόφαση της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ», με τον νόμο 4001/2011 ψηφίζει την διάσπαση της ΔΕΗ με τη δημιουργία δύο θυγατρικών του ΑΔΜΗΕ (Δίκτυα Υψηλής Τάσης) και του ΑΔΜΗΕ (Δίκτυα Χαμηλής Τάσης)! Ο ΑΔΜΗΕ, που αποτελεί φυσικό μονοπώλιο και δεν τον παραχώρησε ούτε ο Ντάισελμπλουμ στη χώρα του έχει ήδη πάρει τον δρόμο για την πλήρη ιδιωτικοποίηση με καταρχήν πώληση 24% σε κινέζικη εταιρεία. **Η σαλαμοποίηση της ΔΕΗ στέφεται με απόλυτη επιτυχία.**

Τα «καλά» της απελευθέρωσης της Ηλεκτρικής Ενέργειας

Σε ό,τι αφορά τις υποσχέσεις της ΕΕ και των κυβερνήσεων για τα οφέλη της απελευθέρωσης τώρα τα ξέρουμε από πρώτο χέρι:

- Αντί για την υποσχόμενη μείωση των τιμών είχαμε αύξηση της καθαρής τιμής του ρεύματος κατά 110% και πληρώνουμε σχεδόν έναν ακόμα λογαριασμό μέσω των ρυθμιζόμενων χρεώσεων για ενίσχυση των «αιματοβαμμένων» από τον «ανταγωνισμό» βιομηχάνων. Πληρώνουμε για τα δίκτυα, για τις ΑΠΕ ακόμα και την Κοινωνική πολιτική του κράτους μέσω ΥΚΩ
- Για την καλύτερη ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών μιλά ο βίος και η πολιτεία των «energa και Hellas Power» που έκλεψαν όχι μόνο το ρεύμα αλλά και τα χαράτσια και τα πήγαν για επενδύσεις στην Ελβετία.
- Οι νέες θέσεις εργασίας έγιναν 10.000 μειώσεις θέσεων εργασίας και μετατροπή άλλων τόσων σε ελαστικές και απλήρωτες μορφές εργασίας στους εργολάβους και στο δουλεμπόριο. Οι εργαζόμενοι στην ενέργεια πλήρωσαν την απελευθέρωση με μειώσεις μισθών, κατάργηση των ΣΣΕ, καταστροφή των εργασιακών σχέσεων και με μεγάλη αύξηση των εργατικών «ατυχημάτων»

κυρίως των σοβαρών και των θανατηφόρων «δυστυχημάτων».

□ Το ενδιαφέρον όμως όλο βρίσκεται στον «ανταγωνισμό»: Οι πρώτες μονάδες φυσικού αερίου που έγιναν από τον Λάτση και τον Μυτιληναίο για τις δικές τους ανάγκες Διυλιστήρια και Αλουμίνα της Ελλάδας αντίστοιχα αλλάζουν άδειες (συμπαγωγείς) και πουλάνε ακριβά στη ΔΕΗ και αγοράζουν φτηνά για τις ανάγκες τους. Μοιράζονται έτσι κέρδη μισού δις ετησίως από τη ΔΕΗ και έχουν τζάμπα ρεύμα πάλι από τη ΔΕΗ!!!

□ ΟΤΣ- για να μπορούν να μπουν στα δίκτυα με υψηλότερες τιμές. ΑΔΙ- για να πληρώνονται χωρίς να δουλεύουν τα εργοστάσιά τους (ψυχρή εφεδρεία). ΕΤΜΕΑΡ για να παίρνουν επιδοτήσεις 3% επί της κατανάλωσης επειδή λένε πως μας σερβίρουν ρεύμα «βιολογικής καλλιέργειας». ΜΑΜΚ -Μηχανισμός Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους για να επιδοτούνται οι παραγωγοί από μονάδες φυσικού αερίου, αν το κόστος είναι μεγαλύτερο από ότι υπολόγιζαν. ΣΗΘΥΑ- για να μπορούν να παίρνουν επιδοτήσεις των ΑΠΕ και αυτοί που καίνε φυσικό αέριο αλλά ξαναχρησιμοποιούν τα καυσαέρια!!!

□ Για να παίρνουν οι ιδιώτες που δραστηριοποιούνται στην ενέργεια από τη ΔΕΗ φθινό ρεύμα πολύ κάτω του κόστους εφευρέθηκαν οι δημοπρασίες ενέργειας (ΝΟΜΕ). Στη δημοπρασία σκοτώνονται οι ιδιώτες (20 λεπτά ανέβασαν την MW/h στην πρώτη δημοπρασία και αγόρασαν 37,2 ενώ το κόστος για τη ΔΕΗ είναι 60 και στη λιανική πωλείται 70 έως 80 Ευρώ η MW/h

□ Και τέλος αν δεν θέλουν οι πελάτες να πάνε στους ιδιώτες γιατί τους θεωρούν μπαταχτσήδες τους στέλνει η ΔΕΗ με το ζόρι πακέτο αφού το πελατολόγιό της αποφασίστηκε από ΕΕ και κυβέρνηση να μειωθεί 50%

Πού είναι τελικά αυτός ο ανταγωνισμός; Ποιος ανταγωνίζεται ποιόν; Και σε τι ακριβώς ωφελείται ο οικιακός καταναλωτής ηλεκτρικής ενέργειας; Τίποτα!, όλα είναι «ρυθμιζόμενα». Εγγυημένες τιμές πολύ πάνω από την τιμή πώλησης. Επιδοτήσεις για όταν παράγουν, επιδοτήσεις και για όταν δεν παράγουν. Το Κεφάλαιο μέσα από τον νεοφιλελευθερισμό κλέβει καθαρά τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα με συνεργό το κράτος και την ΕΕ.

Και ενεργειακή ένδεια, εκτός των άλλων έφερε η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Τα αποτελέσματα της απελευθέρωση ηλεκτρικής ενέργειας φάνηκαν καθαρά τον Γενάρη του 2017 και δεν αφήνουν κανένα περιθώριο παρερμηνείας. Στη χώρα έγινε λεηλασία του δημόσιου πλούτου και δημιουργήθηκε ενεργειακή φούσκα. Πρόκειται για σκάνδαλο ισότιμο με το Χρηματιστήριο που το χρυσοπληρώνει ο πτωχευμένος ελληνικός λαός.

Ας δούμε αναλυτικά:

Με την κακοκαιρία που έπληξε όλη τη χώρα, το δίμηνο Δεκέμβριος 2016 Ιανουάριος 2017, χρειάστηκαν επιπλέον από τις συνηθισμένες, για τις μνημονιακές εποχές που ζούμε, ποσότητες ηλεκτρικού ρεύματος (η ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας στη Χώρα έχει μειωθεί 25% σε σχέση με το 2010).

Το ηλεκτρικό σύστημα τις έδωσε, αλλά αγκομαχώντας, «στραγγίζοντας» τα υδροηλεκτρικά, με γενικό συναγερμό στο «βρώμικο λιγνίτη» και κάνοντας εισαγωγές ρεύματος, αλλά το κυριότερο είναι ότι **με μεγάλη δυσκολία αποφεύχθηκε γενικό μπλακ άουτ** παρότι την τελευταία εικοσαετία έχουν «επενδυθεί» στην παραγωγή Ηλεκτρικού ρεύματος γύρω στα 50 δις Ευρώ!

Είχαμε επισημάνει εδώ και λίγο καιρό ότι **η Χώρα μας μπορεί στο μέλλον να έχει εγκατεστημένη ισχύ ακόμα και 150.000 MW αλλά μια δεδομένη στιγμή που θα χρειαστεί 10 GW/h** να μην τις έχει και να χρειαστεί εισαγωγές που κι αυτές δεν υπάρχουν γιατί στα δύσκολα ο καθένας κοιτάει το «σπίτι» του και οι κερδοσκόποι καπιταλιστές που ως γνωστόν δεν έχουν ούτε σπίτι, ούτε πατρίδα, φροντίζουν μόνο να γεμίζουν τα πορτοφόλια τους.

Η αιχμή της ζήτησης, το επίμαχο δεκαήμερο του Γενάρη 2017, έφτασε τις 9,5 GW/h και κινδυνέψαμε τρεις φορές με μπλακ άουτ παρότι έχουμε εγκατεστημένη ισχύ πάνω από **22 GW ! Δηλαδή έχουμε εγκατεστημένη υπερδιπλάσια ισχύ από όση χρειαστήκαμε!!!**

Στο κοντινό παρελθόν, πριν τη θεσμοθέτηση της Απελευθέρωσης Ηλεκτρικής Ενέργειας, όταν υπήρχε κρατικό μονοπώλιο, της ΔΕΗ, το 75% καλύπτοντα από λιγνιτική παραγωγή και δεν είχαν εισέλθει ακόμα στην Ηλεκτρική Ενέργεια οι «ιδιώτες επενδυτές» με το Φυσικό αέριο και τις ΑΠΕ, το σύστημα ανταπεξέρχονταν σχετικά άνετα μόνο με ανταλλαγές ρεύματος (δίναμε τον Χειμώνα και παίρναμε το Καλοκαίρι) κυρίως με τους Βόρειους γείτονες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα εκείνης της εποχής είναι ότι στους μεγάλους καύσωνες, όπου **στην αιχμή χρειάστηκαν 11.800 MW έχοντας τότε συνολική εγκατεστημένη ισχύ μόνο 12.000 MW το ηλεκτρικό σύστημα της Χώρας**

αντεπεξήλθε.

Όμως τι συνέβη το κρίσιμο δεκαήμερο του Γενάρη του 2017 στην Ευρώπη και στην Ελλάδα;

- Κλείνουν 8 μονάδες πυρηνικών στη Γαλλία και μία στο Βέλγιο. Ο λόγος που προβάλλεται είναι ο έλεγχος ποιότητας υλικών.
- Η Βουλγαρία «κλείνει τα σύνορα» και απαγορεύει εξαγωγές ρεύματος σε Ελλάδα και Ρουμανία για να ανταπεξέλθει στη δική της ζήτηση.
- Βγαίνουν εκτός, για μετασκευές, μέσα στο χειμώνα, 2 μονάδες του ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου ισχύος 600 MW. Παθαίνει σοβαρή ζημιά η 4η μονάδα και μικρότερη η 3η του ΑΗΣ Καρδιάς.

- Παρουσιάζεται έλλειψη Φυσικού Αερίου για τη λειτουργία των μονάδων ηλεκτροπαραγωγής. Οι ποσότητες που έρχονται μέσω των δυο αγωγών δεν επαρκούν και για τις μονάδες και για την οικιακή κατανάλωση. Τα καράβια που μετέφεραν υδροποιημένο Φυσικό αέριο δεν μπορούν να μετακινηθούν λόγω θαλασσοταραχής.
- Οι ΑΠΕ δε δίνουν ούτε μία KW/h αφού, όπως «δικαιολογείται» ο ΑΔΜΗΕ τα Φωτοβολταϊκά έχουν σκεπαστεί από χιόνι και ο άνεμος που θα γύριζε τα «φουρφούρια» «απεργεί».
- Τα Ορυχεία λιγνίτη είναι εγκαταλειμμένα στην τύχη τους και υπολειμματούν αφού πριν λίγους μήνες τους ζητήθηκε να μειώσουν δαπάνες (κυρίως μισθολογικές) γιατί «δε θα χρειαζόμασταν πλέον ρεύμα από λιγνίτη». Με βάση τη μειωμένη ζήτηση από λιγνίτη έγιναν το ίδιο διάστημα 1000 απολύσεις εργαζομένων σε εργολάβους. Επίσης το ίδιο διάστημα είχε ανεβεί στο Λεκανοπέδιο ο Υφυπουργός ΥΠΕΚΑ και παρακάλεσε τη ΔΕΗ και την Τοπική Κοινωνία να δείξουν κατανόηση για τη μείωση της λιγνιτικής παραγωγής που θα έπρεπε πλέον να μην ξεπερνά το 30% της συνολικής ζήτησης!
- Οι κερδοσκόποι «επενδυτές» της Η/Ε παρά την απαγόρευση των εξαγωγών κάνουν λαθρεμπόριο εξαγοντας ρεύμα προς Βορά και Τουρκία αφού η τιμή του εκεί ξεπέρασε τα 500 ευρώ/MW/h στη χοντρική όταν στην Ελλάδα παίζει από 50 μέχρι 150 ευρώ/MW/h στη χοντρική και κοστίζει από 70 έως 80 ευρώ/MW/h στη λιανική.
- Γίνεται «σπάσιμο» της διακοψιμότητας των μεγάλων βιομηχανιών παρότι έχουν πάρει μπόνους μεγάλες ποσότητες ηλεκτρικού ρεύματος με την συμφωνία ότι θα κάνουν μείωση ισχύος όταν του ζητηθεί.

Όταν όμως συνέβησαν όλα αυτά και χρειαστήκαμε ρεύμα, όλοι έστρεψαν το βλέμμα τους στην «πολύπαθη» ΔΕΗ και πιο συγκεκριμένα στα υδροηλεκτρικά (δεν εντάσσονται στις ΑΠΕ) και στο λιγνίτη που πριν λίγους μήνες δήλωναν ότι δεν τον χρειάζονται και έπαιρναν δραστηκά μέτρα για τη μείωση της παραγωγής των λιγνιτικών Σταθμών και των Ορυχείων. **Τον Μάη του 2016 η λιγνιτική παραγωγή έπεσε στο 25% του συνόλου της κατανάλωσης Ηλεκτρικής Ενέργειας στη Χώρα** και η διεύθυνση των Ορυχείων αντίστοιχα μείωνε τις εργάσιμες μέρες των λιγνιτωρύχων κι ας είχαν ωράριο εργασίας

«συνεχούς πυράς».

Το πρόβλημα όμως δεν αφορά μόνο τη συγκεκριμένη συγκυρία αλλά είναι γενικότερο και θα το ξαναβρούμε πολλές φορές μπροστά μας και πιθανά να παρουσιαστεί σε τέτοιο βαθμό ώστε **τα «φαινόμενα τύπου Καλιφόρνιας» να αλλάξουν ονομασία και να λέγονται «φαινόμενα τύπου Ελλάδας ή τύπου ΕΕ».**

Αυτά είναι τα απότοκα της Απελευθέρωσης Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας. Είναι η **αναρχία στην παραγωγή** ως αποτέλεσμα της **θεμελιώδους καπιταλιστικής αντίφασης** ανάμεσα στον Κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στην καπιταλιστική ιδιοποίηση των αποτελεσμάτων της.

«..Κανείς δεν ξέρει πόσα από τα προϊόντα του έρχονται στην αγορά, πόσα από αυτά χρησιμοποιούνται, κανείς δεν ξέρει αν το μεμονωμένο προϊόν ανταποκρίνεται σε μια πραγματική ανάγκη, αν θα καλύψει το κόστος του ή αν καν θα πουληθεί. Στην καπιταλιστική παραγωγή, κυριαρχεί αναρχία...» **(Φ. Ένγκελς «Αντι Ντύρινγκ»).**

Απελευθέρωση ή Ενεργειακός σχεδιασμός

Οι εξελίξεις στην Ηλεκτρική Ενέργεια το προηγούμενο διάστημα ήταν δραματικές και έβαλαν ξανά «επί τάπητος» νέα δεδομένα και καταστάσεις που **καθιστούν αναγκαία μια δημόσια συζήτηση για τον ενεργειακό σχεδιασμό της Χώρας μας.** Αναγκαίο επίσης είναι να τοποθετηθούν με σαφήνεια και όχι με μισόλογα και ανέξοδα συνθήματα, **τα συνδικάτα και οι πολιτικές δυνάμεις,** ειδικότερα αυτές που έχουν αναφορά στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

***Ασαλουμίδης Κων/νος:** Εργαζόμενος στο Ορυχείο Νοτίου Πεδίου, Πρόεδρος του ΣΕΕΝ «Εργατική Αλληλεγγύη»

***Πράσσης Στέφανος:** Συνταξιούχος, πρώην εργαζόμενος στο Ορυχείο Καρδιά και πρώην Πρόεδρος του ΣΕΕΝ «Εργατική Αλληλεγγύη»

Πηγή: kokinokamini.blogspot.gr